

خدايان

تشنه اند

آناتول فرانس

مترجم
كاظام عمامدي

۱۳۹۷

فهرست مطالب

نه	مقدمة مترجم
۱	فصل اول
۱۱	فصل دوم
۳۱	فصل سوم
۵۳	فصل چهارم
۶۵	فصل پنجم
۷۵	فصل ششم
۹۵	فصل هفتم
۱۱۱	فصل هشتم
۱۲۱	فصل نهم
۱۳۵	فصل دهم

۱۵۵	فصل یازدهم
۱۷۳	فصل دوازدهم
۱۸۳	فصل سیزدهم
۱۹۹	فصل چهاردهم
۲۱۷	فصل پانزدهم
۲۲۵	فصل شانزدهم
۲۳۷	فصل هفدهم
۲۴۷	فصل هجدهم
۲۶۱	فصل نوزدهم
۲۷۷	فصل بیستم
۲۸۳	فصل بیست و یکم
۲۹۱	فصل بیست و دوم
۲۹۹	فصل بیست و سوم
۳۰۱	فصل بیست و چهارم
۳۱۳	فصل بیست و پنجم
۳۲۳	فصل بیست و ششم
۳۲۷	فصل بیست و هفتم
۳۳۷	فصل بیست و هشتم
۳۴۳	فصل بیست و نهم

فصل اول

پاریست گاملن نقاش، شاگرد «داوید»، عضو سکسیون «بیان توف» از صبح زود، در کلیسای بارنابیت^۱ حضور یافته بود که

در ۱۷۹۰، مجلس مؤسسان فرانسه، سکسیون‌ها را تشکیل دادند.^۲ این‌ها مجالس مقدماتی بودند، مرکب از افراد بیست و پنج‌ساله که مالیاتی ساخته شده باشند، از ۱۷۹۲، بر تعداد این مجالس فوق العاده افزوده شد و محل برپایی آن‌ها در کلیساها بود و عموم می‌توانستند در جلسات شرکت کنند. سکسیون‌ها عقاید و آرای خود را پس از شور و بحث به اصلاح مجلس مؤسسان می‌رسانند. سکسیون‌ها نخست، انقلابی و ژاکوبین بودند و هنگامی که مسلح شدند، قوا نیرومندی را تشکیل دادند که نفوذ سیاری در واقعی و از جمله در محکومیت زیروندون‌ها اعمال کردند. بعد از نهم توییور، سکسیون‌ها جنبه ارتجاعی به خود گرفتند. بنابراین نیروهای خود را هر ۱۳ واتدمیر، علیه همین مجالس به کار انداخت و در ۱۷۹۵ منحل شدند.^۳ نام فرقه مذهبی است که در حدود ۱۵۳۰، در میلان تأسیس شد.^۴

تا یازده، مجالس عمومی برپا می‌شد. منبری که مزین به پرچم سه رنگ ملی بود، به عنوان کرسی خطابه به کار می‌رفت.
روبه روی آنجا، طرف اپیتر،^۱ سکویی با چوب‌بندی نامرتب،
مخصوص نشیمن زن‌ها و کودکان قرار داشت که عده بسیاری از آن‌ها در این جلسات حضور می‌یافتدند. صبح آن روز جلوی میزی در پای منبر، نجار میدان «تیونویل» به نام «دوپون»^۲ که یکی از دوازده تن اعضای کمیته نظارت بود، با کلاه قرمز و نیم‌تنه مخصوص عصر انقلاب ایستاده بود. روی میز بطری، چند گیالاس، قلمدان و جزوهای دیده می‌شد. این جزوه مشتمل بر متنهای دادخواستی بود که از کنوانسیون،^۳ عزل بیست و دو تن از اعضای تالیق را درخواست می‌کرد.
او اوریست گاملن قلم را به دست‌گرفته و زیر دادخواست را امضا کرد در این حال قاضی نجار به او روی کرده و گفت: «همشهری^۴

^۱ میزی در کلیسا که روی آن نامه‌های حواریون را نهاده و در نماز، پیش از خواندن انجیل می‌خوانند یا تغیی می‌کنند.

^۲ Convention. مجلس معروف انقلابی که در تاریخ ۲۰ سپتامبر ۱۷۹۲^۵ جشن مجلس قانونگذاری شد و جمهوری را اعلام و لوثی شانزدهم را محکوم به اعدام کرد. این مجلس، با وجود اختلافات داخلی خود، موفق به انجام تحسات بزرگی به فرانسه و به انقلاب کبیر شد.

^۶ در دوران انقلاب برای رعایت برابری و مساوات به جای آقا و بانو، اشخاص Citoyens و Citoyennes^۷ خطاب می‌کردند که به معنای فرد شهربانی است. از قسم در زبان فارسی به «همشهری» ترجمه شده است. این لفظ معادل

از سه سال پیش، از ۱۷۹۰ مه ۲۱، محل مجمع عمومی سکسیون شده بود. این کلیسا در میدانی تنگ و تاریک، نزدیک نرده‌های کاخ واقع بود. روی جلوخانش که مرکب از دو قسمت کلاسیک مزین به گچ‌بری‌های واژگونه و مشعل‌های رنگ و رو رفته و آسیب‌دیده بود، علائم و صور مذهبی را حک و با خطوط سیاه در بالای در، شعار جمهوری خواهی «آزادی، برابری، برادری یا مرگ» را نقش کرده بودند. اوریست گاملن وارد شیستان شد. در زیر همان سقف‌هایی که کشیشان «سن پول» گرد آمده بودند و با جامه‌های سپید، نماز جماعت می‌خواندند، اکنون میهن پرستان با کلاه‌های قرمز برای انتخاب نمایندگان شهرداری و شور در کار سکسیون اجتماع می‌کردند. مجسمه‌های قدیسین را از جایگاه خود بیرون کشیده و مجسمه‌های نیم‌تنه بروتونس^۸ و ڈان ڈاک روسو^۹ و لوپلیتیه^{۱۰} را به جای آن‌ها قرار داده بودند. تابلوی «حقوق بشر»، بر فراز محراب یغماشده آویزان بود.

در همین شبستان بود که هفته‌ای دو بار، از ساعت پنج عصر

^۱ Brutus. مؤسس اصلی انقلابی که سلسله تارکن‌ها را از رم برانداخت و جمهوری را مستقر ساخت. وی پسرانش را که به نفع تارکن‌ها ضد او توطئه می‌چیندند، بدون ترحم، محکوم به اعدام و شخصاً در اجرای حکم مباشرت کرد.

^۲ Rousseau J.J. (1712-1778). فیلسف و نویسنده معروف فرانسوی متولد ژنو که آثار او در ایجاد انقلاب کبیر فرانسه تأثیر بسزایی گذاشت.

^۳ Fargeau Lepeletier de saint ۱۷۶۰-۱۷۹۳. عضو کنوانسیون که در فردای روزی که به اعدام لوثی شانزدهم رأی داد، به قتل رسید.